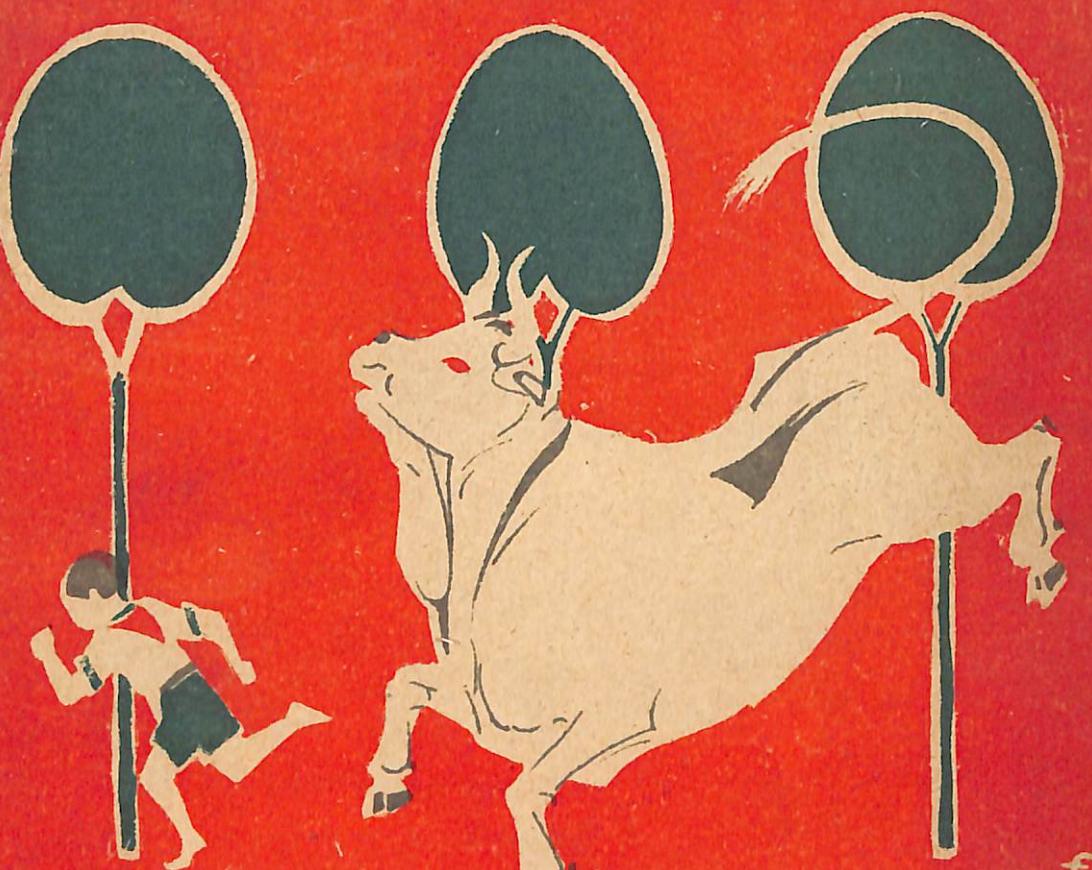

644

ԹԻՎԻՆԵՐ ՀՐԱԶԸ

891.5W2-93

ՊԻՌԵՐ ՀՐԱԶԸ

Կրծքին ալ փողկապ,
Տղան՝ կարմրաւանջ,
Տղան՝ պիոներ,
Անունը Հրաչ:

Հրաչը աշխուժ.
Փողկապով հպարտ
Հրաչը՝ նոր ուժ,
Ողակի՝ մեջ զարդ
Պիոներ նա մի,
Գործին միշտ պասրուստ.
Որինակելի
Մաքրասեր, զգաստ.
Մարզանքում ճարպիկ
Զիլ վազքում շատ վարժ,
Խուզարկու անվախ,
Ճկուն, դյուրաշարժ:

11-252319p

Նպրտիր գետին
Եդ զիղի-բիղին
Կարմիր չի սիրում,
Չոհ կերթաս յեղին:
Չի կորցնում իրեն
Վտանդի տոաջ
Են հնարագետ
Պիտիերն Հրաչ:
Թողնում ե կարմիր
Փողկասին իր վզին,
Պատվի նշանն իր
Չի զիջում յեղին:

Վստահ լինելով
Իր վազքի շափին,
Իրեն հանձնելով
Եղ վազքի թափին,
Կարում-անցնում ե
Մի ճամբա յերկար,
Վոտք տալով թռչում
Բարձրանում մի ծառ
Բայց բոնած ճյուղքը
Դոլար ու ճկուն՝
Հրաշի քաշից
Թեքվում ե իսկույն:

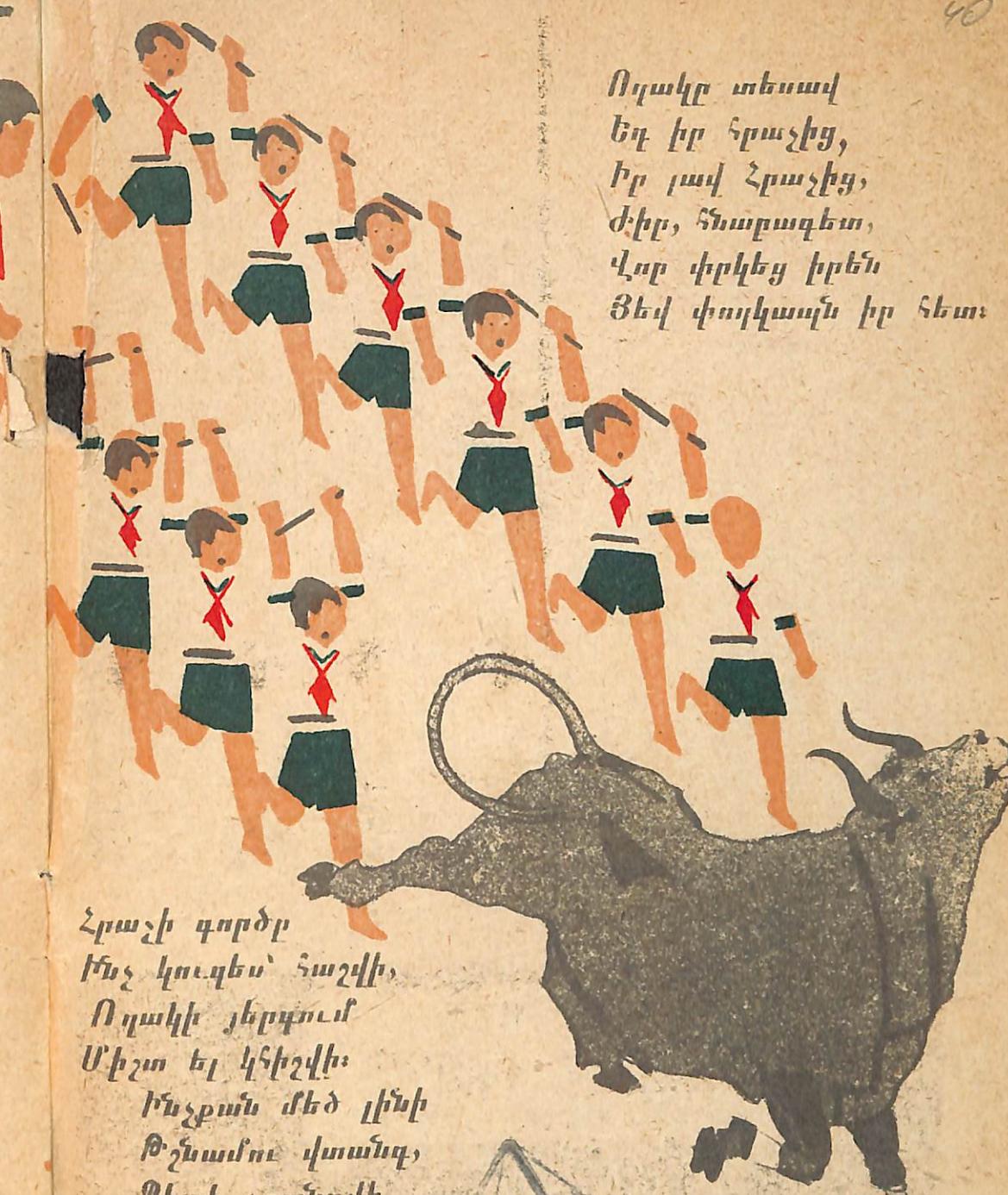
«Պահիր, գալար ճյուղը,
Էսպ կարմրալանջին.

Գալիս ե, յեկավ
Ողակն առաջին:

Մենակ չի տղան,
Տղան պիտներ,
Մի ամբողջ ջոկատ
Յեկան ընկերներ:

Բարձրացավ գոչյուն,
Մի աւլոց, մի ճիշ,
Փախավ են յեզը
Շղթայի միջից:
Հրաշը, կասեք,
Հեշ ել հերոս չի,
Հերոսը միթե
Յեզից կփախչի:

Հրաշի գործը
Ինչ կուզես՝ հաշվի,
Ողակի յերպում
Միշտ ել կհիշվի:

Ինչքան մեծ լինի
Թշնամու վտանգ,
Դիտի չքանդվի
Փողկապն ալ ու թանի
Քաջ պիտների
Վզից ու լանջից,

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0766710

ԳԻՒԾ՝ ԿՕ ԿՈՄ.

11

25231

644-1930թ.

ԽԱԿՈ-ԱՊԵՐ
„ՊԻՈՆԵՐ ԳՐԴՉ“
ԳԻՅ ՀՀ ԱՐՄԵՆԻԱ 1930 Տ. ԷՐԻՎԱՆ

Դեմքրատ. № 14/4

Վրաստակագործական Հայոցի գրադարան Գաղտնական Հայոցի գրադարան

Տրամադրություն 4,000